

Bolesław Faron

Od Redaktora

Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Historicolitteraria 5,
3-4

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redaktora

Od 2000 roku w Instytucie Filologii Polskiej została wznowiona tradycja konferencji naukowych w wybranych ośrodkach poza Krakowem. Tym razem wszystkie te imprezy odbywają się w Zajeździe Czorszyńskim we wsi Maniowy. Dzisiaj oddajemy do rąk Czytelników plon czwartej już, poświęconej krytyce literackiej, teatralnej i filmowej, która zgromadziła rekordową liczbę dwudziestu czterech uczestników. Zasadą spotkań jest bowiem to, że biorą w nich udział wyłącznie autorzy referatów.

Wprawdzie Jan Błoński napisał ponad trzydzieści lat temu w „Tekstach”, że „krytyków – na dobrą sprawę lubią tylko literaturoznawcy”¹, to badanie krytyki nadal nie należy do zadań najłatwiejszych. Trudno też byłoby mówić o jakimś wysypie prac badawczych na temat tej dziedziny literaturoznawstwa. Toteż zgromadzone tutaj artykuły uzupełniają pola dotąd nie penetrowane, analizują zjawisko w aspekcie teoretycznym, syntetycznym (Stanisław Burkot, Zbigniew Bauer), jak i szczegółowym, dotyczącym zachowań krytycznych poszczególnych autorów (Teodozja Rittel, Halina Bursztyńska, Kazimierz Gajda czy Marek Buś). Osobny blok tekstów jest poświęcony pisarzom jako krytykom, postawom metaliterackim, pojawiają się tutaj nazwiska Stanisława Grochowiaka, Adama Zagajewskiego, Ryszarda Krynickiego, Czesława Miłosza czy Jerzego Pilcha.

Pragnę zwrócić uwagę na wyraźne rysującą się odrębną grupę referatów o aspekcie medioznawczym autorstwa Zbigniewa Bauera, Bogusława Skowronka i Agnieszki Ogonowskiej. Podkreślam ten fakt, gdyż jest to nowa dyscyplina badawcza, która rozwija się od niedawna w Instytucie Filologii Polskiej. Mam nadzieję, iż w niedługim czasie pojawią się też nowe habilitacje i doktoraty w tej dziedzinie. Ugruntowanie tych badań jest tym bardziej ważne, że od dwóch lat Instytut wyraż-

¹ Jan Błoński, *Ofiarny kozioł i koń trojański*, „Teksty” 1971, nr 3, s. 2.

nie rozszerzył oferty edukacyjną, obok tradycyjnej, podstawowej specjalizacji nauczycielskiej wprowadził polonistykę ze specjalnością: komunikacja społeczna, edytorstwo i komunikacja medialna oraz logopedia.

Zakończmy te rozważania wstępne jeszcze jedną konstatacją Błońskiego z cytowanego już artykułu:

„Krytyka krytyki ma zapewne przed sobą dużą przyszłość, ponieważ – jak wszelkie domeny wysokiej fachowości – przynosi sporo zagadek do rozwiązania”².

Kraków – Maniowy, w czerwcu 2004 roku

Bolesław Faron

² Tamże, s. 2.